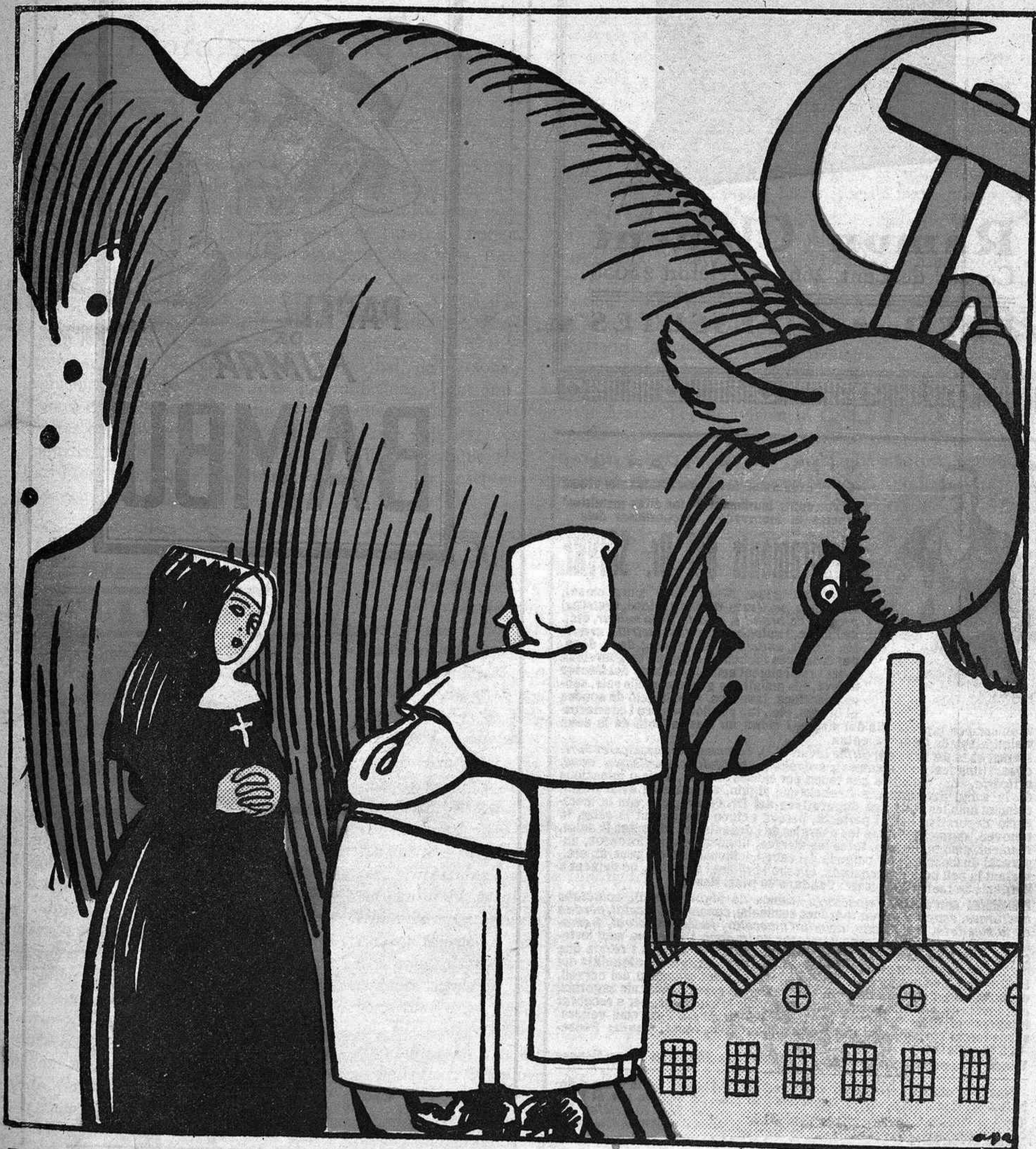

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

PERTENEDOR A LA
DE
ATEMPO BARCELONES

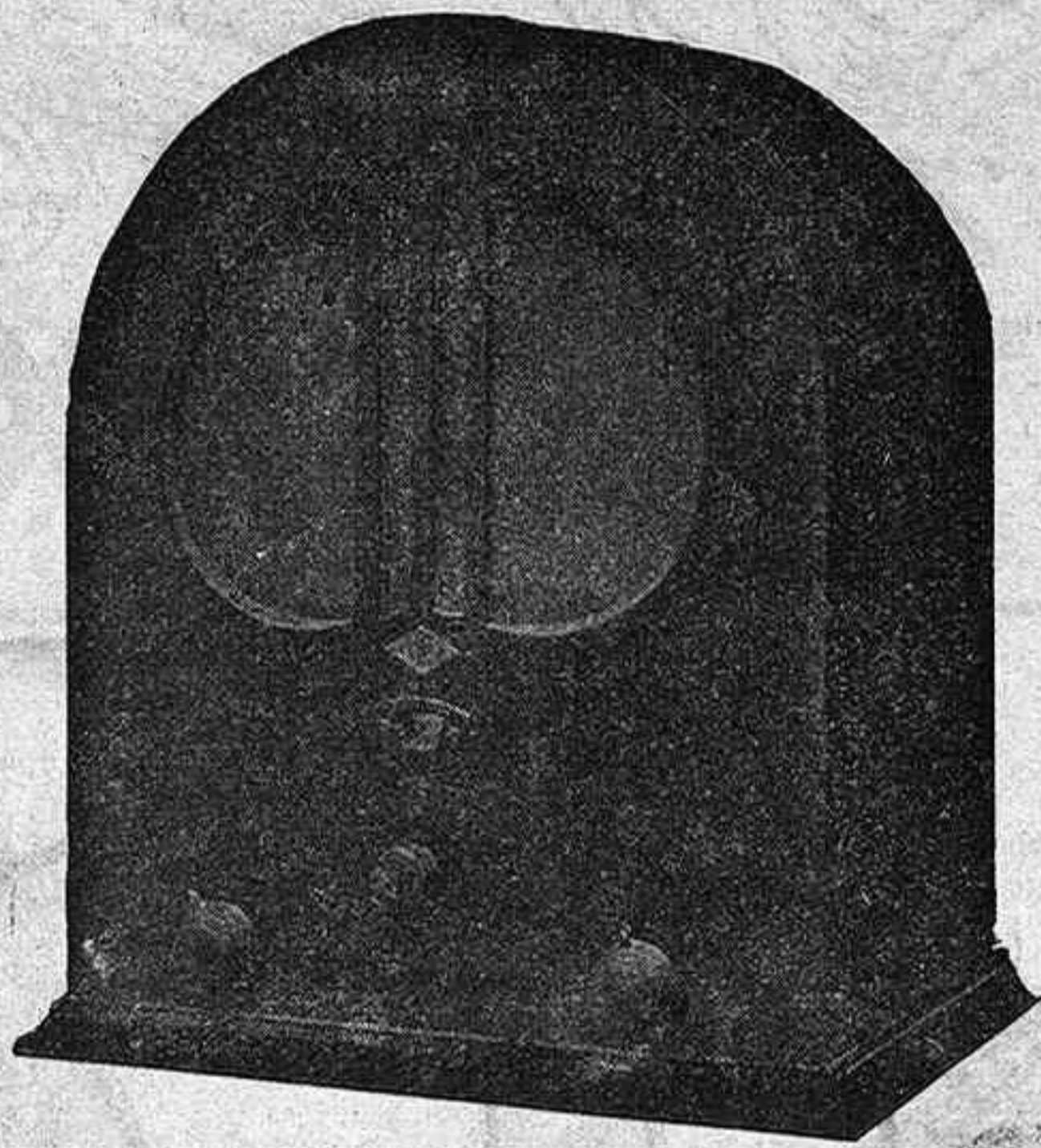

La por

Aquest B. O. C. s'ha fet massa gros, i potser ens donarà un disgust!...

Receptor RADIO CLIMO

enxufable al corrent, sense antena

Ramon Climent

Consell de Cent, 266 :: Telèfon 23058

PREU: 400 PESSETES

VIES URINÀRIES

Impureses de la sang - Debilitat nerviosa

Prou sofrir inútilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOLVRÉ

Vies urinàries: *Blenorragia* (purgacions), amb totes les seves manifestacions, *uretritis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc., de l'home, i *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Catxets del Doctor Solvré. Els malalts es guareixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que neces-

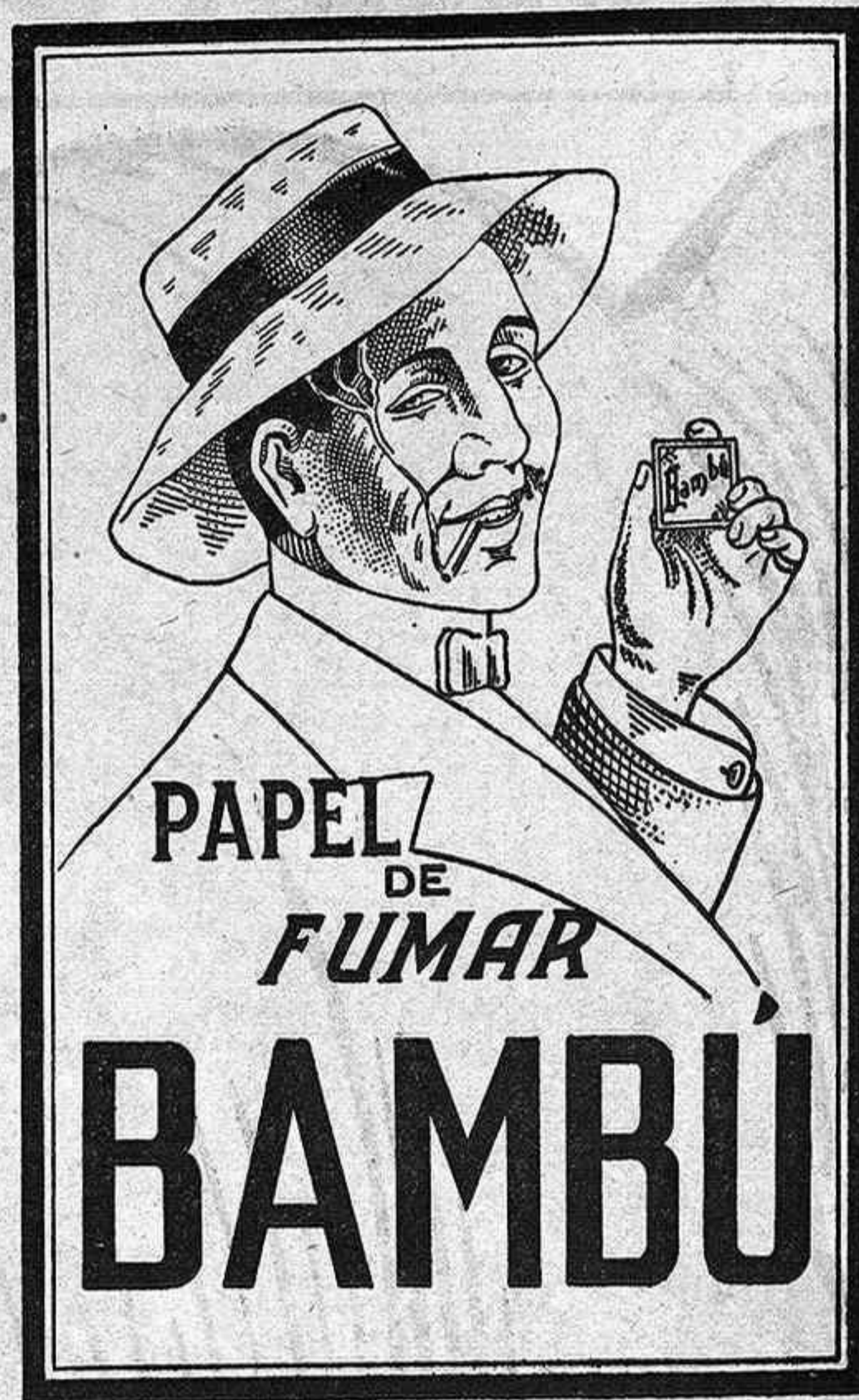
siten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. Venda: 5'50 ptes. caixa

Impureses de la sang: *Sifilis* (avari...), *escames*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames), *erupcions escrofuloses*, *eritemes*, *acne*, *urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les Píndoles depuratives del Dr. Solvré, que són la medicació depurativa real i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent, amb poc temps, totes les úlceres, llagues, grans, florncos, supuració de les mucoses, calçada del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant a l'organisme rastre del passat. Venda: 5'50 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatorrea* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fadiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia* o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les *Grages potencials* del Dr. Solvré. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrema vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: Pessetes 5'50 el flascó.

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i de les Amèriques

NOTA.—Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remitent 0'50 ptes. en segells per al franqueig a *Olcines Laboratori Sòvatarg*, carrer del Ter, 10. Telèfon 544 S. M. Barcelona, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de les dites malalties.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÓNICA

Jocs Florals o Jocs d'Infants

OM, per principi, enemics declarats dels Jocs Florals. I especialment dels Jocs Florals de Barcelona. Són els veritables Jocs de can Prosa. No diré que alguna vegada no hagi estat premiada alguna bella composició. Es, sens dubte, per distracció del Jurat. La poesia, segons els mangonejadors dels Jocs, ha d'ésser una cosa inamovible. No pot avançar, evolucionar. No ha d'anar més enllà del romanticisme. Res-

seguiu les llistes de les composicions premiades. No hi trobareu, si no és per excepció, res d'original, de personal. Imitacions, gairebé no res més que imitacions, i que imitacions carrinclones. Hom no fa més que remoure-hi les cendres de Verdaguer. Els poetes actuals més delicats, més originals, més fins, s'abstenen de tirar-hi. Saben que els Jocs Florals de Barcelona, més que la tradició, representen el passat, la mort.

Vegeu, per exemple, el que s'ha esdevingut enguany. Pel premi Concepció Rabell, hi havia un bell llibre de proses: "Magda, la generosa", de Joan Mínguez: un dels llibres més interessants de l'any passat, un llibre que el Premi Crexells li passà a frec. Hom l'ha deixat de banda. Hom ha preferit premiar un llibre d'Alexandre Font. ¿Qui és aquest senyor?, preguntareu. Un d'aquests senyors que, de vegades, entretenen els seus ocis fent literatura, com s'haurien pogut entretenir fent collecció de segells, i que, per tant, els seus llibres, amb la literatura, hi tenen ben poca cosa a veure.

No ha estat aquest el cas pitjor. Pel premi Fastenrath hi havia el volum de poesies de Carles Riba, contenint el primer i segon llibre d'estances: el segon totalment inèdit. Tothom donava per segur que Riba s'enduria el premi. No obstant, hom ha pogut fer un joc de mans graciós perquè el premi recaigués en la persona de J. Maria Guasch. Però, preguntareu, J. Maria Guasch és poeta?... Sí; és el més gran poeta dels Jocs Florals. Ha tingut tots els premis. La seva casa deu ésser un museu de copes i violes. Ara que hi ha èxits que deixen una mica avergonyit: és el que actualment li ha de passar a J. Maria Guasch amb el seu triomf damunt de Carles Riba.

Per arribar a un tal veredict, no calia invitar personalitats noves i joves a formar part del Jurat: no calia invitar Maria Teresa Vernet ni Carles Riba. Menys encara calia invitar personalitats forasteres com Díez Canedo. No calia si hom havia de posar-hi una majoria mateuista, que havia de fer triomfar per força la sub-literatura.

DOMÈNEC GUANSÉ

GLOSSARI

INCONVENIENTS I AVANTATGES DE LA FESTA DEL PRIMER DE MAIG

Hem celebrat, per segona vegada amb República, la festa del primer de maig. La festa del primer de maig és la del treball. Aquest any, però, no ho ha semblat tant, perquè s'ha escaigut en diumenge. El calendari, que deu ésser monàrquic, ha estafat una festa als obrers: la del treball.

Hi ha qui diu que la festa—i ho creu segurament—del treball s'hauria de celebrar treballant més. Però això ho diuen els que no han treballat mai. Treballant més els que ja treballen bé prou cada dia, ens fa l'efecte que no es divertirien gaire. Al contrari, la festa del treball és lògica i és just que hom la ce-

lebrí descansant. Els treballadors han sentit dir tantes vegades que del treball en ve el descans, que han volgut provar-ho. I han descansat un dia e l'any: el primer de maig, el mes de Maria i dels Jocs Florals, ai, sí!

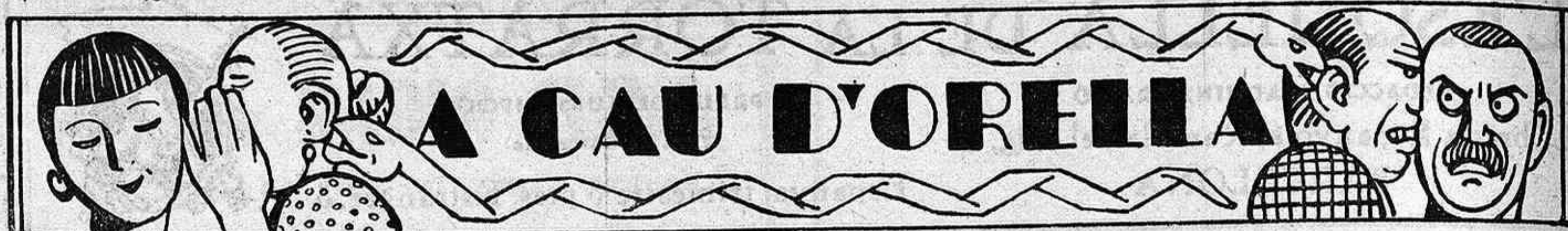
I del primer de maig en fan la seva festa. Una festa perquè es diverteixin tots els que treballen. La idea és bella i generosa. Però la seva realització ens ofereix un inconvenient: que si fan festa tots els que treballen, on aniran a divertir-se? Com es divertiran? En sortir a fora, si no són excursionistes, professionals de les caminades, no cal pensar-hi, perquè no hi haurà trens, tramvies ni autòmibus. Els restaurants estaran tancats, i, per tant, hom no podrà anar al restaurant a oblidar l'escudella casolana. Ni podrà anar als bars, tavernes o cafès, per idèntic motiu. Els teatres estaran tancats, perquè els còmics no són altra cosa que uns treballadors, i voldran fer festa... a pesar de l'empresari, que no en voldria fer. Amb els cinemes passarà tres quarts del mateix. Barcelona, el primer de

maig serà una ciutat muda, tancada, morta. Adhuc tancaran certes cases on, mitjançant una quantitat més o menys mòdica, s'ensenya i es practica l'ús de matrimoni.

Els obrers hauran fet festa d'aquest dia, i es trobaran que no sabran com fer festa, ni sabran on anar a fer festa. I se'ls plantejarà un problema terrible: si ells fan festa per a divertir-se és precis que algú treballi per a divertir-los. Però si hi ha treballadors que treballen, ja no hi ha festa del treball.

Nosaltres, després de cavillar molt, creiem haver trobat la solució del problema. Es la següent: el dia primer de maig, que facin festa els que treballen tot l'any, i que treballin els que els altres dies vaguen, els senyors, els rics. Per exemple: Ventosa, Cambó, el comte de Güell, el de Figols, Bertran i Músitu, Romanones, Alba i tants i tants d'altres. Perquè n'hi ha molts, de rics. N'hi ha molts que no treballen mentre treballen els altres. N'hi ha un femer.

VIRAI

Aquest Fabra i Ribes...!

No s'ha fet encara l'auca del senyor Antoni Fabra i Ribes, però ací va un rodolí com a mostra. El primer de maig va tenir lloc un acte públic a Tortosa, al qual assistien el Director General de Duanes i el ministre d'Agricultura, senyor Marcellí Domingo. El senyor Fabra i Ribes, que té molt interès a parlar contra l'Estatut, i precisament a Tortosa, va dir quatre banades, entre elles, que les aspiracions polítiques de Catalunya anaven no solament contra la unitat d'Espanya, sinó contra la unitat treballadora (?).

El més notable és que després va parlar el senyor Marcellí Domingo i no va desautoritzar ni aclarí les malèvols manifestacions del senyor Fabra i Ribes.

Ens preguntem: què passa o què es vol que passi a Tortosa?

Amèrica no és llany

L'honorable "Milianu" Iglesias ha parlat a l'Ateneu de Madrid. En aquesta frase hi ha dos eufemismes, però la pròpia estimació i el respecte que demem als nostres lectors, ens priven de dir les coses pel seu nom.

L'heroi de la setmana de Juliol ha dit que Amèrica va perdre's per culpa dels catalans, i no ha afegit que si Cuba va separar-se d'Espanya fou precisament per deslliurar-se de la immortalitat i golafreteria dels generals, governadors i empleats que Madrid li enviava.

Catalunya és, en certa manera, una

altra Amèrica, i el "Milianu" ho sap més que ningú.

Desenganys

Gairebé tothom està conforme a celebrar la festa del primer de maig. Però gairebé tothom vol que es celebri d'una manera una mica més alegre que el que s'ha esdevingut aquests dos darrers anys. La ciutat sense tramvies, sense taxis i sense bars, semblava que celebrés no una diada de festa, sinó un dia de dol. La gent anava cansada i amb malhumor pels carrers.

Una coneguda personalitat sindicalista que s'adonava d'aquesta depressió ciutadana, comentava en un grup:

—Caldrà que l'any vinent, això del "paro", no ho fem tan fort. Si la gent es pensa que quan manem nosaltres totes les festes les celebrarem d'aquesta manera, perdrem tots els partidaris.

Una altra signatura oportuna

Lluís Capdevila, el dia de la diada, es trobava atrafegat signant exemplars de la seva darrera obra, "Per la justícia i per la llibertat". Un senyor que acabava de demanar un "Quixot", se li acostà perquè li'l signés. Capdevila, una mica sorprès, va dir, amb la seva reconeguda humilitat:

—Però aquest llibre no és meu!

Aleshores el senyor, molt greu, va dir:

—Ah, doncs, si no me'l signeu, no el vull!

Però Lluís Capdevila, disposat a no

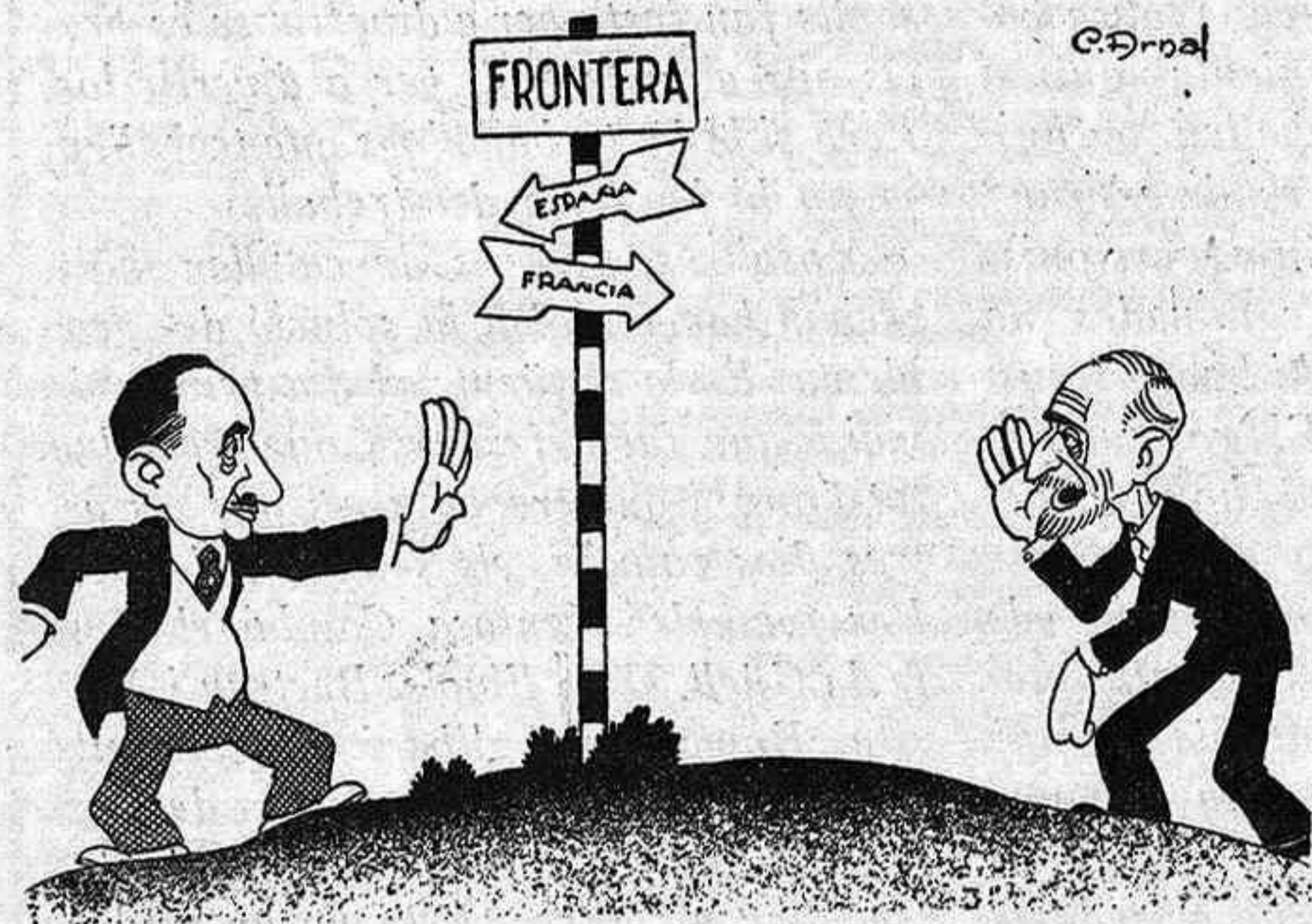
perjudicar el negoci de la casa, agafà el llibre i hi posà:

"Per delegació de Miguel de Cervantes, Lluís Capdevila".

La moda dels llibres amb autògraf

La moda de fer-se signar els exemplars dels llibres pels autors és molt discutida. Hi ha qui opina que és una cosa poc noble i que no contribueix sinó a desvaloritzar les signatures. Molts, però, opinen que és una prova d'estimació dels lectors envers els escriptors. És altrament una moda molt més gentil i noble que aquella de fer-se posar un verset o un pensament sublim en una fulla d'àlbum. La cultura hi guanyarà amb aquesta nova moda més, i els autors també.

Ara bé; hi ha autors que tenen una gràcia especial a posar dedicatòries variades i amables. Altres tenen una fórmula estereotipada. El públic comença a adonar-se d'aquestes diferències, i els primers són, naturalment, molt més recercats. Hi ha autors també que, en signar els llibres, s'atabalen i canvien fins els noms dels amics més coneguts. Domènec Guansé és un dels que comet més pífies d'aquesta mena. De vegades fins se'ls dedica a ell mateix, en lloc de dedicar-los a l'amic o comprador. No fa molt li ha estat retornat un exemplar de "Les Cadenes d'Eva", amb aquesta inscripció singular: "A Domènec Guansé, entusiasta estimador dels llibres, Josep Ventura". Sembla que el propietari de l'exemplar estava molt indignat.

—Que puc entrar?
—No, que encara hi ha molta maror.

El «saño» Royo. — Abans que aprovar l'Estatut, hauran de passar per damunt del meu cadàver. — Doncs, R. I. P.!

A CONTRA CLAROR

Floreal

Si m'és permès de pessigar la litúrgia sense atacar el dogma, diré tres o quatre coses i una mica més sobre la festa del primer de maig, la de la Verge de les vuit hores, que en deien abans.

Fa quaranta-dos anys que el món obrer va començar a manifestar-se en una diada universal i que més que una festa, en el sentit xiroi i joliu del mot, era una afirmació de principis i una protesta contra el capitalisme, amb quelcom de rebel·lió periòdica i amb reserves explosives per a tota l'anyada. La finalitat pràctica que hom volia assolir, no podia ésser pas més modesta: la dels tres vuits. Vuit hores de treball, vuit hores de repòs i vuit hores d'esplai i d'estudi. Les conquestes de l'obrerisme, ara com ara, han superat les primitives aspiracions, puix cal tenir en compte que fa tot just uns quaranta anys que els obrers fabrils de Barcelona van mantenir una vaga de més de catorze setmanes per a demanar la jornada de deu hores i el jornal de vint-i-una pessetes setmanals, i no varen aconseguir-ho pas del tot.

Les circumstàncies climatològiques pesen molt i cal que convinguem que una protesta al mes de maig té molt de perdut en eficàcia i en significació. No es pot prescindir dels elements naturals, que actuen decididament com a imponderables, i un auguri de revolta als inicis de maig, almenys en el nostre país, quan tot és un pom de flors i les delícies del bon temps conviden més a fer una fontada que no pas a realitzar un acte revolucionari, és condemnat d'antuvi a un sorollós fracàs. Els catòlics, que la saben llarga i tenen una tradició de saber quan han de fer festes florides i quan les han de regar amb llàgrimes, adapten llurs solemnitats, d'acord amb els pastissers i confiters, als capgirells naturals i calendats de les estacions, seguint en això, com en altres coses, les petjades dels pagans, que eren mestres de la vida. La festa obrera del primer de maig, com a protesta i acte revolucionari, havia de quedar forçosament ofegada per les maduixes i roselles primerenques, també vermelles, i formar un número més en les diades primaverales del "dineret de la Santa Creu", de l'Ascensió, dels Jocs Florals i de Pasqua Granada. Només mancava que el Govern considerés el

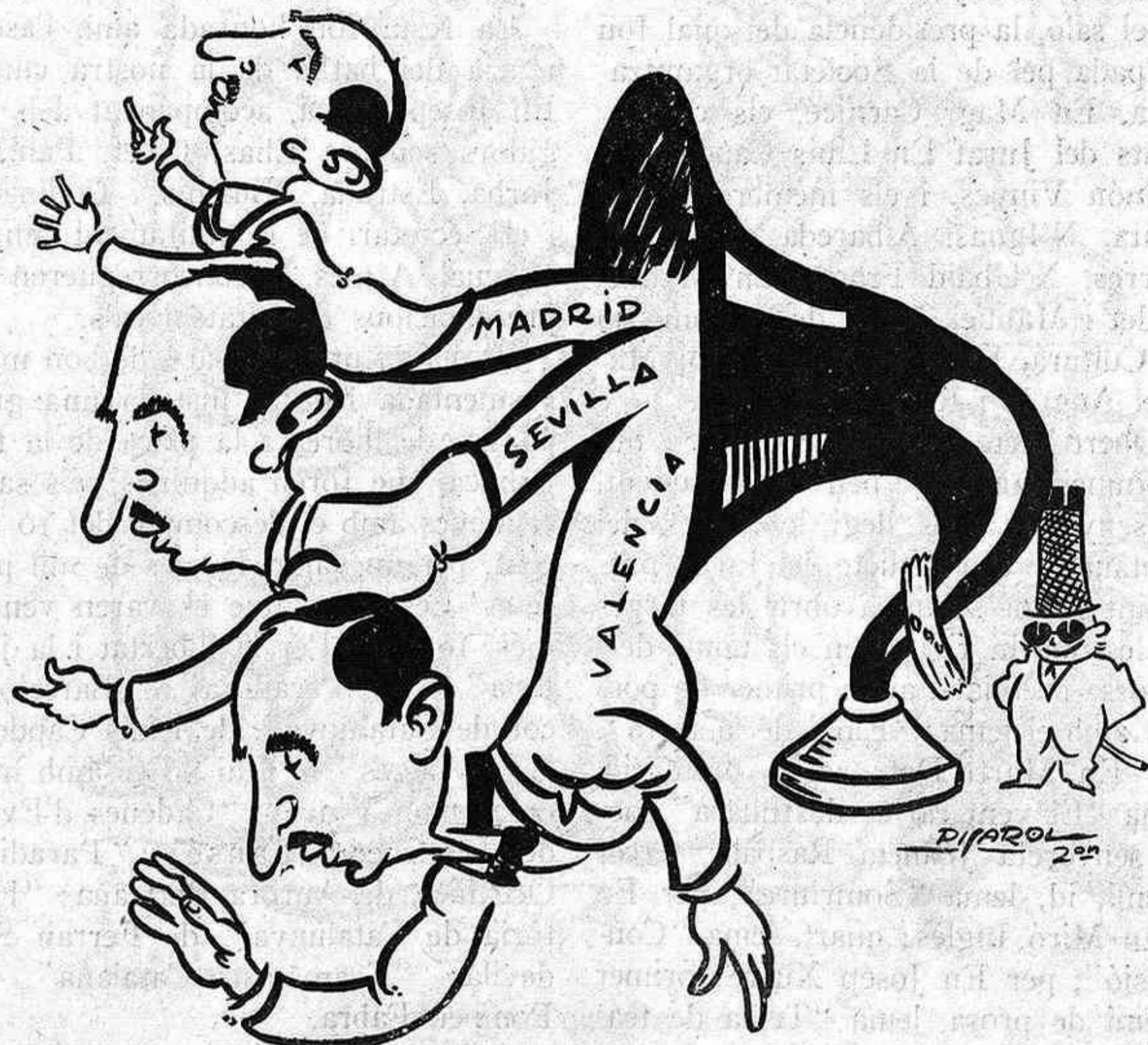
primer de maig com a festa nacional i, per tant, de tothom, per a treure del tot el significat subversiu de la solemnitat obrera. Si es tracta de fer una festa enaltidora del treball, fem-la amb el millor dels nostres entusiasmes; però és perillós voler derivar-la a esdeveniments a data fixa i amb caràcter catastròfic. Pot commemorar-se una data, una fita, un fet, un episodi, una gesta, una victòria o una desfeta en un dia determinat. El que no pot fer-se seriosament és escollir un dia de l'any, precisament el primer de maig, per a anunciar una jornada revolucionària definitiva... que s'haurà d'ajornar fins un altre primer de maig de qualsevol any, quan l'enemic dormi i les coses estiguin a punt per a rendir-se al venciment establert. Celebrar no és igual que molestar, i els dirigents socials, miops com són i allunyats del temps i de l'espai, s'erren quan volen convertir una festa en un atur absolut, com si el deixar de córrer cotxes i tramvies en una ciutat moderna, no fos igualment còmic i vituperable tant en Dijous Sant com en el primer de maig. Si la lògica signifiqués quelcom, també haurien d'haver parat els trens, i seria curiós de constatar com s'ho haurien fet les nombroses famílies que varen despla-

çar-se al camp i a la vora de les fonts, sobretot si hagués plogut.

Em direu: El primer de maig és un assaig de revolta, una manifestació de la força del proletariat, no pas el pretext d'una costellada. Està bé, però els fets canten. Una vegada vaig veure un caçador seguit d'un gos famolenc que s'embadalia amb la flairant fumera d'unes costelles que coien a la brasa uns excursionistes. El caçador engega un tret, aquissa el ca, i el mesquinet, per compte d'abastar la peça caçada, avença triomfalment, bo i remenant la cua, amb un os de costella a la boca. Salvades totes les distàncies, ¿no creuen els profetes i apòstols de la jornada revolucionària del primer de maig que el poble, en lloc de convertir la civilització burgesa en un munt de runes i d'avençar coratjosament com aquestes munions avalotades que veiem en certes estampes, al fons de les quals resplendeix un sol de justícia, no es sent més grat de fer una fontada?

Això no vol pas dir que les coses no es facin ni que deixin de fer-se un dia o l'altre; però cal no fixar un dia a l'any per fer-les, com si celebréssim el Sant, i, per torna, al mes de maig, el mes de les flors i dels idillis. Si aquestes manifestacions sinceres couen a algú, també és aquest un mes que hom comença a gratar-se.

FRANCESC CURET

En Ventosa, o «la voz de su amo».

Les Festes de la Diada del Llibre a Sant Feliu de Llobregat

El dia 22 del passat abril, al vespre, a l'estatge social de la Associació "Amics de l'art i de les lletres", va tenir lloc el Certamen literari—primer que ha organitzat l'entitat—, en el qual prengueren part un bon nombre d'amants de les lletres.

La Sala dels "Amics" era plena

lías; tercer, lema "Amor", per Jaume Soler Codina; quart, lema "Sentència completa", per En Pere Arboix; quint, "Recordar es la vida de las almas", per la senyoreta Maria Candelaria Roig.

Els treballs foren llegits per llurs autors, essent aplaudits i felicitats a

La Diada del Llibre a Sant Feliu del Llobregat

de gom a gom de ciutadans de tots els estaments que, atrets pel renom dels escriptors que formaven el Jurat qualificador i per escoltar els treballs premiats, afanyosos cercaven un lloc en el saló, la presidència del qual fou ocupada pel de la Societat organitzadora, En Magí Carnicé, els components del Jurat En Lluís Capdevila i Ramon Vinyes, i els membres de la Junta, N'Ignasi Albareda, En Josep Torres, N'Ubald Fraga, En Manuel Badet i Manuel Tena; de la Comissió de Cultura, En Joan Lladós, En Manuel Anguló i Ramon Guiu.

Obert l'acte pel senyor Carnicé, qui pronuncià un curt i ben dit parlament, el senyor Lladós llegí les bases del Certamen i el veredict del Jurat, procedint-se tot seguit a obrir les targes en les que hi figuraven els noms dels autors premiats, així: primer de poesia, amb el lema: "Elogi de la terra", per En Martí Dot; segon premi id, lema "El vent no et desfullarà", per la senyoreta Joaneta Raspall; tercer premi, id, lema "Somriure", per En Joan Miró Inglès; quart, lema "Confessió", per En Josep Xufre; primer premi de prosa, lema "Tema de teatre", per En Llorenç Sàns; segon, lema "Pau", per Joan Borrull Masa-

bastament. Després pronunciaren bells parlaments els membres del Jurat senyors Capdevila i Vinyes, els quals glossaren l'amor a les lletres i als llibres, base de la cultura dels pobles.

La festa fou honrada amb l'assistència del batlle de la nostra ciutat. En Josep Gaspà, acompanyat dels regidors senyors Elías, Colet, Pahissa, Jorba, Estrada, Ximenis i Codinach i el Secretari de l'Ajuntament senyor Pascual. A més, hi concorregueren representacions d'entitats locals.

El dia 24 prop-passat i de bon matí, l'esmentada Entitat instal·là una gran parada de llibres a la plaça de la República, que foren adquirits pels santfeliuencs amb el descompte del 10 per cent, per un valor de més de mil pesetes. Les obres que es varen vendre més, foren: "Per la llibertat i la justícia", "La Pecadora", "Barcelona, cor de Catalunya", de Lluís Capdevila; "Viatges" i "Qui no és amb mi", de Ramon Vinyes; "Cadenes d'Eva", de Domènec Guansé; "Paradisos Oceànics, de Aurora Bertrana; "Història de Catalunya", de Ferran Soldevila; "Gramàtica Catalana", de Pompeu Fabra.

A les 12 del migdia, al saló de la Unió Choral i amb una gran concur-

rència, es celebrà l'acte de divulgació i propaganda del llibre. Parlà en primer terme el President dels "Amics", En Magí Carnicé, qui molt admirablement féu història de la tasca que ha realitzat l'Entitat i de la que encara manca a fer en bé de l'art i de les lletres. Seguidament parlà l'excellent escriptor Domènec Guansé, qui recomanà l'amor al llibre per tal d'enfortir l'esperit. El valent escriptor Lluís Capdevila elogià la tasca de la Societat organitzadora, glossant la bellesa de les roses de Sant Feliu del benemèrit veí Pere Dot, que són conegudes arreu del món, i féu ressaltar també el renom del "quadro escènic" dels "Amics", que de mica en mica—com les roses, digué—escampava per tot Catalunya el nom de la ciutat santfeliuenc amb l'art i el sentiment que sap posar en les representacions de les obres teatrals. Finalment, féu ús de la paraula el pulcre escriptor Ramon Vinyes, qui va fer un cant a la poesia, dient que el nostre poble, si vol ésser fort i lliure, ha d'obtenir-ho per mitjà del llibre i comptant sempre amb homes que com a Sant Feliu procurin el deixoniment de totes les manifestacions de la cultura, que tan bé han organitzat el Certamen literari i la Diada del Llibre.

Tots els oradors foren fortament aplaudits i felicitats, sortint tothom completament satisfet de l'acte, adreçant-se molt de públic a la parada dels llibres, que fou voltada tot seguit per una gentada que demanava llibres i aprofitant la presència dels notables escriptors senyors Guansé, Vinyes i Capdevila, els sollicitaren la signatura d'un important nombre de volums de les obres per ells escrites.

Espanya i Catalunya

—Què no m'estimes?

—Sí; però com a germana.

POLÍTICA I MINISTRACIO

(El Govern de la Ciutat)

Debats de diversió

Si, com tot fa suposar, és a dir, entenem-nos, si com tot fa desitjar, és aprovat l'Estatut, el fet de tenir Catalunya un veritable Parlament, un Parlament Veritat, com anuncien les botigues quan es tracta de liquidacions, portarà tot l'interès polític a la Generalitat. Aleshores els partits presentaran els millors oradors candidats a la Diputació i l'Ajuntament quedarà reduït a una reunió de tenedors de llibres. Mentre aquell dia arriba, però, els nostres regidors s'entrenen de mala manera i no hi ha sessió que no es vegi enaltida pel seu petit (que vol dir gros) debat polític.

Però els debats polítics, en el nostre Ajuntament, són més polítics que enlloc, perquè quan hi ha un d'aquests debats tan polítics és que es tracta de fer passar per sota una qüestió purament *ministrativa*.

Així, en la sessió de la setmana passada varen tenir un gran, un magnífic debat, que diria En Giralt, per fer passar les 50.000 pessetes de la brigada raticida, ai!, el gran, el magnífic debat va ésser per proporcionar gratuïtament els documents a aquells que es volen casar civilment.

I un debat que no hauria hagut de produir-se, perquè no hi havia perquè, ja que amb una simple votació s'hauria acabat, com fatalment s'han d'acabar totes les coses d'aquest món, sobretot aquelles que han d'anar a parar a la votació ("posa-t'hi com vulguis, que de totes maneres, etc..."), un debat d'aquesta naturalesa, pogué durar més d'una hora, perquè a En Sagarra, aquesta criatura que juga a parlaments, se li acudí voler fer obstrucció com a una persona gran, i demanar documents i documents.

Per això tenia tanta raó En Casanoves de dir que, fet i fet, tothom ja tenia format el seu criteri i tothom votaria el que havia de votar.

En Sagarra, com sempre, estigué èpic, olímpic i altisonant; posà arguments d'aquells que convencen els convençuts i deixà els seus enemics a trossos afegits. Però no es pot negar que En Sagarra tingui veu. Quan la discussió era més violenta i els crits més forts, ja poden ésser forts els crits dels altres, que sempre els seus són els que es senten més. Per fer-lo callar, no hi hagué altre remei que

aixecar la guillotina i guillotinar el debat, perquè si no, a aquestes hores encara hi seríem.

Però el millor del cas és que a ningú no se li acudí fer notar que, com que tothom s'hi ha de casar, civilment, i abans de casar-se d'altra manera tothom hauria d'acudir a les oficines a treure els papers.

Però, no; calia allargar la cosa per treure el mal gust de la brigada raticida, que és una brigada que per matar rates perquè no hi hagi pesta bubònica, costa de tant en tant 50.000 pessetes. I una de les coses més curioses d'aquesta brigada és que, segons declarà el senyor Casanelles, ex-president de Governació, no és possible de fer una estadística de les rates que mata la brigada, talment com si aquestes rates se les mengessin de viu en viu! I tan bonic que seria de saber com es poden gastar 50.000 pesse-

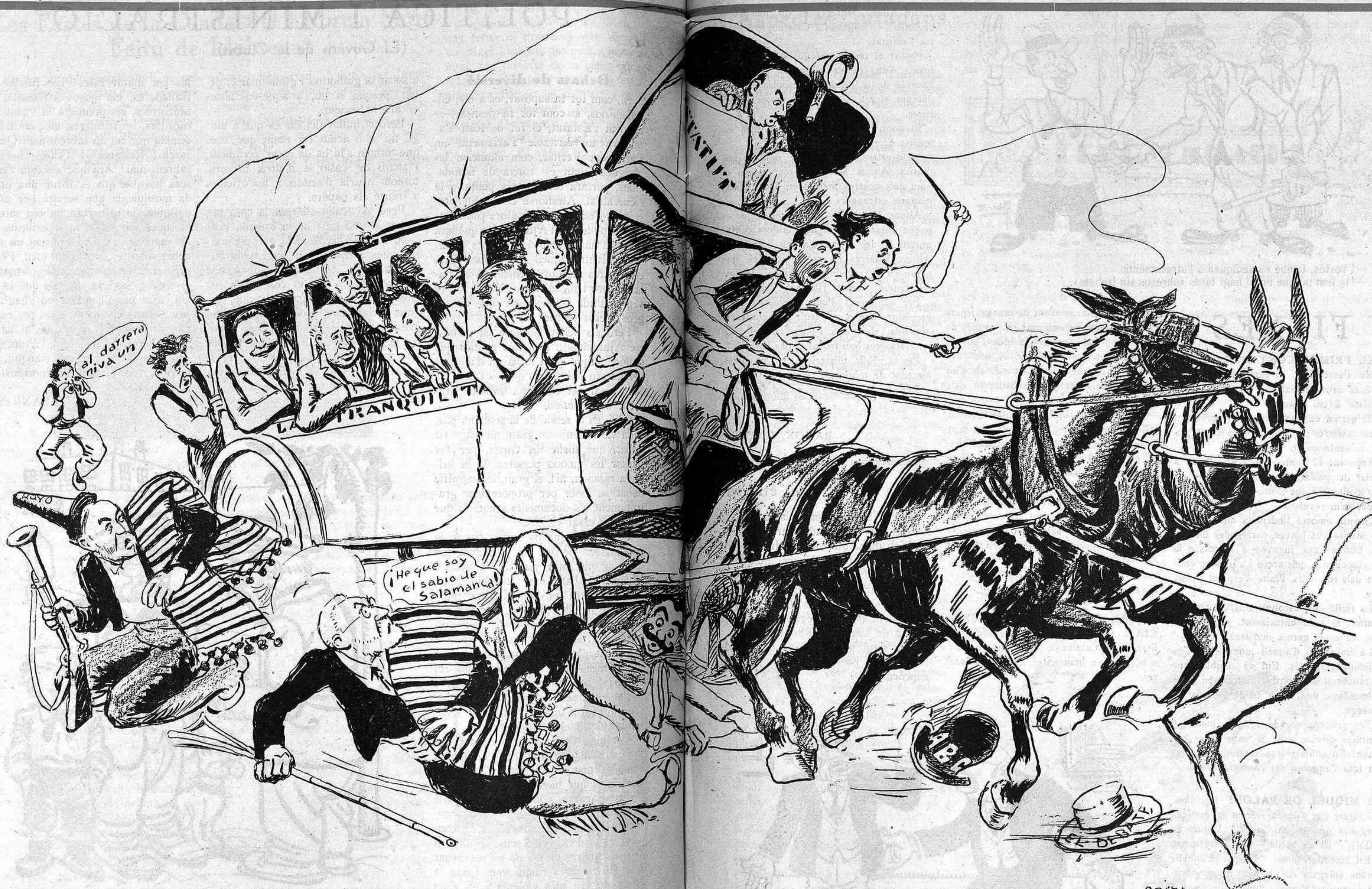
tes per matar rates! Els fusells metralladores, els gasos asfixiants, els uniformes, els premis a la virtut dels caçadors, les trinxeres, etc., etc.! Però sembla que no ho sabrem mai. Què hi farem! Resignació! Tantes coses no sabrem mai! Ara que s'acosta l'estiu, serà possible que es formi una brigada mosquicida que servirà per matar mosques, ja que, com tothom sap, les mosques són potser més perilloses que les mateixes rates, i tindrem un altre debat sobre el matrimoni civil. Podria organitzar-se, per exemple, demanant el senyor Sagarra que als que es volen casar per l'Església no s'hagin de casar abans civilment, sinó, per exemple, després. Es segur que hi hauria debat llarg i com que, a l'últim, perdria la votació, quedaria tranquil, i la brigada mosquicida en funcions. És una idea.

CAMPANETA

Opinions

- No deies que era tan revolucionari, el teu noi?
—Sí; però com que la República no és el que temíem, ara estudia per capellà.

EL CORREU DE CATALUNYA

Op'740

—Sempre avant! El camí és llarg, i hem d'arribar a lloc!

—I vostès, també es dediquen a l'atrancament?
—Ho fem perquè no hi hagi tants «obrer@s sin trabajo».

FITXES

EL PRIMER CONTACTE. Ho recordo. Passejàvem, en vagància de dijous, vetllats providencialment per un germà marista. Erem infants.

El germà explicava un conte premsat, sense finestres per a la fantasia ni marges per al sentiment.

Trencant el conte, em vaig llençar a parlar del paisatge, que semblava no dir res a ningú, i que a mi, per primera vegada, se'm revelava.

Quanta emoció tindria la meua parau! Muntanyes blaves, carregades de tarda. Camins que jugaven a travessar la ira empunxada dels arços i a pujar a coll-i-be dels turonells. Flaire d'espígol, a mig aire.

La riulla dels escoltants assotà barrocament el meu entusiasme. Com reien tots, àdhuc el germà marista!

La impressió d'aquell moment no l'he oblidada mai més. Em va semblar que es tancaven unes portes dintre meu i que m'inundava una fosca buida i freda de caverna.

Per primera vegada m'havia posat en contacte directe amb la imbecilitat humana! En contactes successius, he recordat tota l'angoixa del contacte primer.

I MIQUEL DE PALOL? Un dia—en passar per Girona—férem la mateixa pregunta que tu ens fas. “I Miquel de Palol?” “Fa de batlle”—ens contestaren.

En recordar, dius: “L'autor d'aquells versos aplegats en un petit volum, acurat i gentil: “Roses”. Temps llunyans!

Miquel de Palol: ample capell mullat de romanticisme; el perfum de Girona, com un gran crisantem invisible, li floria el trauc del gec. Caminava com si xafés

margarides d'un convent de monges; portava un crepuscle enfonsat en l'esmalt de les dents i ens avençava la idea d'un Tinent Seductor de pel·lícula, el qual, fet corsari, encengués en el pal més alt d'un trirem fenici estels en substitució dels fanals.

Quina barreja hi havia, en Miquel de Palol! S'hauria dit que portava una capa esquilatxesa, feta de porpra, i que anava cercant Ofèlies, tocades d'una punta de suïcidi, amb la claror d'uns versos grocs com les absentes bodelerianes.

Miquel de Palol, batlle de Girona, batlle en funcions de substitut, si voleu, però batlle! No ens el sabem imaginar sense una vara engarlandada de flors i a punt del miracle, com la de Moisés: qualsevol dia el Ter anirà ple de vi, en lloc d'arrossegat aigua.

QUAN ES VULGUI FER JUSTÍCIA... Quan es vulgui fer justícia, els literats de Catalunya s'asseuran, un dia, a la taula en homenatge a Alfons Maseres.

Dir Alfons Maseres és dir una vida exemplar, consagrada a Catalunya, a l'art i a l'amistat.

Passat el temps xafogós de la supremacia d'una penya ofegadora, cal, com després de la dictadura, espolsar-se del damunt el jou dictatorial i desfer injustícies.

El nom d'Alfons Maseres ha estat silenciats aferrissadament.

Mentrestant, venjança de noblesa autèntica, Alfons Maseres trompetejava el nom dels nostres literats en diaris i setmanaris estrangers.

Alfons Maseres ha escrit contes que es poden posar al costat dels millors contes nostres i dels bons d'altres literatures. Alfons Maseres ha escrit novel·les, que pesen en una producció nacional. Ha escrit també poemes. Ha escrit teatre.

Per què noms d'una mediocritat copenedora han pogut tenir alta còtització ofensiva i defensiva, i noms com el d'Alfons Maseres han trobat el pas barrat?

Per al públic, misteris. Per a nosaltres, claredat de migjorn.

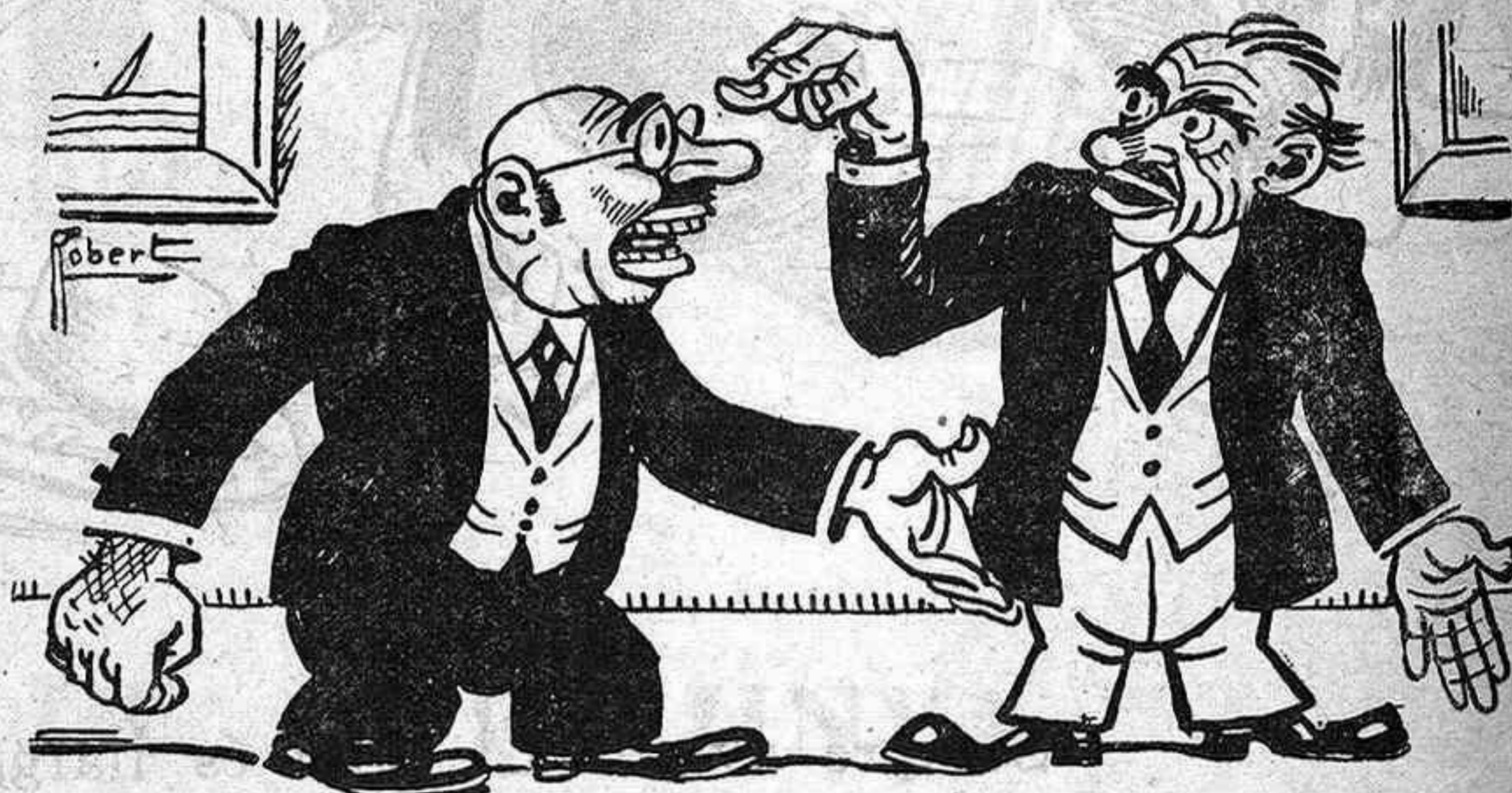
Repetim-ho: quan es vulgui fer justícia...

RAMON VINYES

Festa del Llibre, encara

A la Llibreria Espanyola una de les artistes que van prendre part a la Festa del Llibre i que van vendre més llibres fou la Pinillos. El truc de què es valgué per arribar a un tal resultat fou el de signar els llibres que venia. Així van pel món les poesies d'Apelles Mestres i de Carles Soldevila amb la signatura de Laura Pinillos.

Tot sigui per a major difusió de l'art, de la poesia, i per la veritable concòrdia!

—A vostè el trobo més llauna que un discurs d'En Ventosa.

Aspectes ciutadans

SIMPTOMES

Barbusse, per l'esvoranc d'una cambra d'hotel, ha vist passar el llarg procés psicològic de la vida humana, carregada de misèries i de baixos apetits.

A ple aire, al mig-del carrer, també es pot veure aquesta còrrua grotesca de l'orgull, la vanitat i la mesquinesa dels homes.

En una via de l'eixampla, antipàtica, sense caràcter, grisa, ha florit una rara flor de pietat. La cosa ha anat així:

Passava lentament un carro atapeït de fardells; els picarols del cavall sovaven tristament, el cruixit sec de les llatges posava una lleu tremolor en els vidres de les cases d'aquella senyoralla.

Era mig matí; el cavall, esplèndidament blanc, amb ciapes negres, ha rellicat, potser sota el pes de la càrrega massa feixuga i voluminosa per a ell sol — Crist devia caure així mateix —; la caiguda ha estat acompanyada d'un gran terrabastall de paquets, de crits i renecs del carreter, que suava de veure's impotent per a aixecar tot sol aquella bestia, a punt de trencar-se les potes sota el pes de les llances opressores.

Hom ha mirat a tots cantons en cerca d'una ajuda, d'un braç fort per aixecar la pobra bèstia patidora; però aquell barri era un barri massa aristocràtic, massa burgès, per a haver-hi ajuda, per haver-hi pietat.

Si el cavall hagués caigut a Sans, Sant Andreu o al Clot, aleshores no haurien faltat homes de gorra, brusa i espartenya que, amatents, acabarien amb aquell martiri callat i punyent del cavall humil; però aquella via era una via de gent de coll planxat i camisa emmidonada, i tan sols feien el badoc, voltant el cavall, marrecs de poca edat.

El carreter estava confús, avergonyit de llurs esforços estèrils. De tant en tant, sortien d'aquelles portereries, de marbres i metalls daurats, senyors; però passaven indiferents davant el dolor silenciós del cavall. A l'últim un senyor, més senyor que els altres, elegantment vestit de gris, sense por d'embrutar-se ni desfer-se la ratlla del pantaló ni arrugar-se el coll ni els punys planxats, s'ha enclastat, vigorós, potent, a una de les rodes, fent pressió enrera per aixecar la bèstia, la qual per fi s'ha redreçat.

El carreter, agraït, li ha donat mercès per l'ajuda.

—No val la pena, bon home: amb

això redimeixo una mica la classe —ha contestat el cavaller vestit de gris, tot esguardant irònicament els senyors que des de la vorera el miraven fer, un xic avergonyits.

Jo avui he volgut remarcar aquesta fior que ha florit en un carrer burgès com un símptoma evident d'una nova democràcia.

ARTUR LLORENS

BARCELONA

“La Prima Fernanda”. Comèdia de “figurón” i d'escenes del vell règim. 3 actes de Manuel i Antoni Machado.

Antoni Machado, quan escriu versos és un magnífic poeta. Manuel Machado, malgrat no ens parli tan directament com el seu germà Antoni, és també un bon poeta. Per què aquests dos poetes—i en això s'assemblen a altres poetes—no han arribat mai a fer una obra de teatre amb poesia?

No entenem, o, millor, sí: entenem el que passa. Es que dos poetes, en escriure teatre, es poden arribar a oblidar que són poetes per a esdevenir comerciants.

“La Prima Fernanda” sembla una befa a la poesia. No res tan grotesc com un diàleg mediocre posat en ratlles curtes, i no res tan còmic i poca-solta com aquelles escenes de Congrés, versificades en rimes de plec d'acordió.

“Representada, es verdad, señor marqués del Sahumerio;

y al exponer mi criterio fiando en la honestidad de la Cámara, confío en que España—el Parlamento—me otorgue su asentimiento.”

Entre aquesta meravella de versificació, i aquest parlamentarisme de vell règim, hi ha un personatge que exclama, rimant també:

“Pero, ¡qué enreda, este tío!”

Per “tíos”, els autors de l'obra. I es parlarà encara de la decadència teatral i de la manca de públic a les sales d'espectacles? Planyem els pobres que pagarien la butaca per a oir les absurditats dels Machado germans, societat “limitada”, expendidors de poesia a metres!

I consti que parlem en to de revolta, perquè de dos poetes que han escrit poesies com les que han escrit Antoni i Manuel Machado, se n'ha d'esperar altres coses que “La Lola se va a los puertos” i que “La Prima Fernanda”.

Hi ha dret? Més mostres dels versos:

“En todo caso ha sido en favor de España, porque las libras bajaron como consecuencia de vender las mías comprando pesetas...”

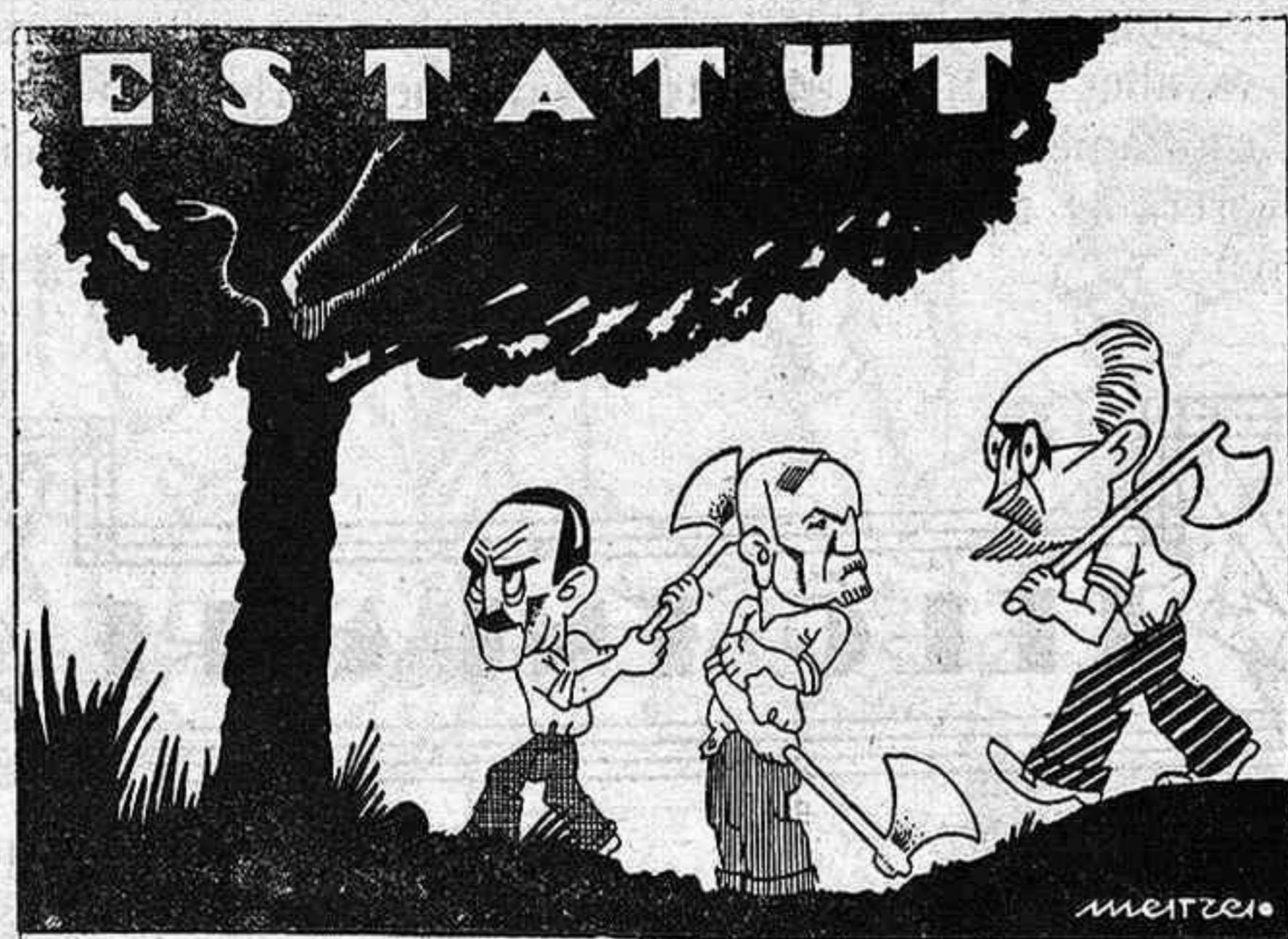
I ja no parlem de cursileries com les següents. Això sí que és literatura. i de la dolenta:

L'Esquerra se'n va a Madrid

—Creus que et portarà l'Estatut.

—Crec que sí, de la mateixa manera que m'ha portat escoles.

—Es massa fort, perquè el puguem tirar a terra.

“Tiempo quedará, y de sobras,
para hacer este viaje
a la Cartuja famosa.
De recordar el idilio
del músico y la escritora
que, por cierto, fué la última
página de aquella historia
de amor romántico...”

Lector, n'hi ha ben bé prou: és cert?
Per a aquesta obra, malaguanyat treball el de la gran actriu Irene López Heredia, tan admirable i admirada.

NO ARRIBEM A TEMPS

ROMEA

Han estrenat l'obra d'Enric Lluelles “3.000.000 busquen hereu”. No arribem a temps per a parlar-ne. L'obra ha estat un èxit. En parïarem en la propera edició de L'ESQUELLA.

NOVETATS

“Luisa Fernanda”. Tampoc avui no en podem parlar. Tindrem feina per a la setmana propera.

GOYA

Per parlar del que fan al Goya, sí que arribaríem a temps. Però tampoc no en podem parlar. Tot confessant el nostre manquement al deure, hem d'exculpar-nos en dir que ens és impossible físicament resistir les obres que ens ofrenen la Loreto Prado i el senyor Chicote. Són més estovades que el badejo, són de més mal'empassar que l'aigua de Rubinat. Tot es redueix a uns saltets i a quatre estirabots d'un efecte de cop de mall al cap.

Diuen que l'espectacle és de sabor madrileny. Bon profit els faci als madrilenys i que, per molts anys, se'l guardin.

WORK

ES DIU...

Que l'empresari de la “tournée Paganini” és un retratista.

El que és aquest retratista, quedarà “retratat” per sempre.

✱

Que en la Festa del Treball sols varen actuar els teatres.

Vostès diran, si els empresaris podien menysprear les entrades del diumenge. Els capitalistes sempre han estat uns escarransits.

✱

Que la Generalitat pensa subvencionar el Teatre Català.

No està malament, sempre que a la direcció del negoci hom hi posi persones que no siguin “vividors” de teatre.

✱

Que existeix una gran crisi entre els actors catalans.

Ho sentim, però comprenem que més de la meitat que es creuen que són actors haurien de canviar d'ofici, puix n'hi ha massa.

✱

Que a l'Apolo varen fer una funció exclusiva per als asilats de la Casa de Caritat i Sant Joan de Déu.

Els felicitem. Això ho haurien de fer altres empreses que han guanyat diners

✱

Que l'actriu Mari Lotti formarà una gran companyia de vodevil per actuar en un teatre del Paral·lel.

Això serà l'alegria d'En Cervera.

✱

Que En Nolla, l'excel·lent primer actor del Teatre Espanyol, és avi.

I que tant ell com la seva esposa, estan orgullosos de la filla, del gendre i de la néta.

Sobretot de la néta.

BRIK

DISCOS

La Companyia del Gramofono, seguint el seu costum, publica les actualitats més palpitants en els seus discos. Darrerament ha impressionat:

A E 3911. “La reina ha relligat”, una romansa i un xotis d'allò més castís, del mestre J. M. Torrens, cantat pels senyors Oya, Arteaga, Pedrola, Valencia, Capdevila i Yebra, de la companyia del Teatre Espanyol. “La reina ha relligat” s'ha fet centenària al cartell del teatre, i encara continua representant-se, el que demostra que aquestes cançons es cantaran pels carrers.

—A E 3938. Anita Sevilla canta dues cançons flamenques, “Corazón de acero” i “Alma andaluza”. Aquesta darrera un bonic pasdoble ben combinat amb guitarra i orquestra.

—A E 3913. “Adorada” i “En cada puerto un amor” són dos magnífics foxtrots de l'opereta “La flor de Hawaii”. Molt ben executats a càrrec de l'orquestra Marek Weber.

—A E 3929. L'Orquestra Leo Reisman ens presenta pel seu lluïment un fox de la revista “George Withes Scandals”, titulat “Cómo nacieron los negros”. A l'altra cara d'aquest disc hi figura un fox: “Canta un poco”, que amb les seves combinacions de veus fan força agradable l'Orquestra Warig's Pennsylvanians.

—A E 3928. L'Orquestra Nacional, sota la direcció del mestre Oropesa, executa dos “pasodobles toreros”, els títols dels quals són “Pepe Amorós” i “Ballesteros (hijo)” amb aquella pulcritud d'execució que ells saben fer ho.

BAMBI

La Festa del Treball

—Mai no havia suat tant com avui.

ESQUELLOTS

La diada del primer de maig és dia de no treballar, és dia de descans.

Però el Govern ha fet treballar més els guàrdies, carregant-los el mauser.

No hi ha dret!

✱

Per cert que, segons deien, aquest dia del primer de maig havien de passar grans coses.

I no passà res; no passà més que la gent que se'n va anar a dinar tranquil·lament a la muntanya i va deixar la policia que s'avorrís sola pels carrers.

✱

Parlem un xic dels urbans, d'aquests urbans que maniobren als mercats de Barcelona, en guerra constant amb els venedors ambulants.

No volem pas que als venedors ambulants els donessin tortells, però, vaja, els urbans podrien tractar-los amb un xic més d'humanitat.

L'espectacle que cada dia es dona als mercats no fa gaire goig de veure. Vostè, senyor Ribé, que és un home correcte, caldria que, de tant en tant, hi donés una passada.

Sembla que, per comptes d'empaitar pobres, empaitin criminals ferotges.

I l'urbà — no cal oblidar-ho — ha de tenir, sobretot, urbanitat.

Unamuno, en parlar de l'Estatut, naturalment, ha parlat de la Universitat catalana.

Però no n'ha parlat com un Rector, sinó com un sagristà.

✱

Aquest any serà mantenedor dels Jocs Florals un castellà, Enric Díez Canedo.

No deu pas ésser degut a què Catalunya senti cap mena d'odi envers Castella!

✱

Diuen que l'Ajuntament d'Esquerra no fa res.

Per ara fa escoles, que és el que mai no havien fet els Ajuntaments de dretes!

Imp. "L'Esquella". -- Om, 8, Barcelona

EROTYL

Especific de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulante de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fòsfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem

Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

AUSIES MARC, 76
(entre Pg. Sant Joan i Nàpols)

Elaboració d'arrossos, sèmolses i farines

AUSIES MARC, 76
(entre Pg. Sant Joan i Nàpols)

FABRICACIÓ ESPECIAL DELS PRODUCTES

Sèmola d'arròs Per a malalts i convalescents
Crema d'arròs Per a la mainada
Tapioca d'arròs-Sèmola a la crema Per a sopa. (Millor que cap pasta i puré)
Arròs paella El millor que existeix (no el que es ven a tot arreu)

TOT EN SAQUETS D'UN QUILO, A 1,25 PTES. SAQUET

La terrible feridura

(APOPLEXIA)

S'evita i cura amb el famós

ANTIAPOPLÈCTIC VALLVERDÚ

Flascó, 10 pessetes, a totes les farmàcies

Detalls: Laboratoris K L A M - Reus

FABRICA DE SOBRES

en totes llurs varietats

Ceferí Hernández

Despatx i tallers: Sepúlveda, 162 - Tel. 34660 - BARCELONA

VIES URINARIES

Curació especial garantitzada i ràpida de la blenorragia i les seves complicacions - Avariosis, Pell, Morenes, Diatèrmia

CLÍNICA FONTOVA

Carrer Nou de la Rambla, 4 (abans Conde del Asalto)
D'11 a 1 i de 5 a 7 Econòmica, de 7 a 9

SASTRERIA MODISTERIA

Antoni Cena

SASTRE-MODISTA

Tallador diplomad a Buenos Aires i París

Sans, 5, 1.ª 2.^a

BARCELONA

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de vodevil i espectacles moderns de
JOSEP SANTPERE

Avui, divendres nit, i totes les nits: L'èxit de l'any,
LA REINA HA REL·LISCAT
Llibre d'ALFONS ROURE Música de J. M. TORRENTS
Es despatxa a tots els Centres de Localitats

ROYAL CONCERT

Marquès del Duero, 106 - Telèfon 20384
Direcció artística: LEOPOLD MORAL

El Music-Hall de les cares boniques
Cabaret d'1 a 4 matinada
ORQUESTINA REMEN WARTY i P. GALLO

TEATRE COMIC

Gran Companyia Mexicana d'Atraccions i Revistes típiques
LUPE RIVAS CACHO

Avui, divendres, tarda i nit, les revistes de gran èxit:

Zarapes, Castores y Rebozos
i Tierra de Sol y de Romance
Es despatxa a tots els Centres de Localitats

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PELOTARIS
Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats
DETALLS PER PROGRAMES

BA-TA-CLAN

Marquès del Duero, 85 - Tel. 31374
Tarda a les 3,30 :: Nit a les 9,30
El millor programa de varietés - 60 ARTISTES - Joventut,
Art, Luxe, Bellesa, Distinció - BELLA MARUJITA - LUCENTINA
A. ESTEVE - CRISÁLIDA - CAROLINA DE LA RIVA - ZINARAY ET
MONIELA - El vodevil; **El marit gelós** - Dancing d'1 a 4 matinada

PILY-BETTY

Restaurant CASA JOAN

El més popular i acreditat

LA CASA DE LA PAELLA VALENCIANA
(Especialitat de la casa)

Rambla de Santa Mònica, 21 i 23 Telèfon 23692

La casa BASTIDA s'engrandeix

Passeig de Gràcia, 18 :: Telèfon 15247 :: BARCELONA

GRAN BASAR DE SASTRERIA Sistema Nordamericà

El secret del nostre èxit és degut a tres raons: 1. La fórmula d'un nou estil aplicat a l'art del vestit. - 2. Tenir sempre disponible el vostre vestit, tant gran com petit, amb gustos seriosos i en gran fantasia. - 3. L'organització de la fabricació i venda directa al comprador i escrupolosament amb un petit benefici.

Som els que va implantar i facilitar el vestit amb la major elegància i la més incompetent baratura, evitant acudir als sastres de mida que, amb els seus preus elevats, era impossible seguir els corrents de la moda. Oferim en la nostra SECCIÓ DE SASTRERIA la següent norma de preus:

Vestits confeccionats, tipus reclam.	des de 10 pessetes fins a 30 pessetes
Vestits confeccionats, qualitat superior.	des de 40 pessetes fins a 75 pessetes
Vestits a mida, en qualitats econòmiques.	des de 30 pessetes fins a 60 pessetes
Vestits a mida, gèneres de gran fantasia.	des de 50 pessetes fins a 100 pessetes
Pantalons econòmics.	des de 5 pessetes
Pantalons fantasia.	des de 8 pessetes

Els nostres avantatges amb preu de liquidació els veureu demostrats amb els nombrosos maniquís que als nostres aparadors exhibim, amb models d'estil i gust modern. Això fa que ens engrandim i que la nostra venda vagi sempre en augment.

L'amplitud de les nostres existències arriba fins a les qualitats més selectes i luxoses, sempre amb una gran dif·rència de preus més barats.

En casos de necessitat, tenim muntada una SECCIÓ DE CONFECCIÓ A MIDA, que ens permet lliurar els encàrrecs a les quatre hores.

SECCIÓ DE CAMISERIA

Camises blanques	des de 3,95 pessetes	Camises popelin.	des de 6,95 pessetes
Camises percala.	des de 4,95 pessetes	Calçotets	des de 1,95 pessetes

Preus que regeixen a altres Seccions de la Casa

Impermeables	des de 15 pessetes	Cinturons	des de 0,95 pessetes
Trinxeres	des de 10 pessetes	Lligacames.	des de 0,50 pessetes
Americanes punt	des de 20 pessetes	Mocadors butxaca.	des de 0,50 pessetes
Americanes esport	des de 15 pessetes	Mitjons fantasia.	des de 0,50 pessetes
Guardapols	des de 5,95 ptes.	Tirants	des de 0,95 pessetes
Gorres	des de 0,50 ptes.	Païames.	des de 3 pessetes

Obsequiem els nostres clients amb segells d'Estalvi Popular, de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i Estalvi, i altres diversos presents, segons l'import de les compres.

NOTA.—Els que de fora Barcelona vulguin servir-se de la nostra casa, poden escriure, i adjuntant 0,25 pessetes, en segells, rebre mostres, figurins i un sistema especial per a prendre's les mides, amb les instruccions necessàries, per tal de rebre l'encàrrec abans dels sis dies.

No deixeu de comprar les tres obres de l'any

La verdad de la Francmasonería - Per la justícia i per la llibertat - Les cadenes d'Eva

LLIBRERIA ESPANYOLA D'ANTONI LOPEZ

Rambla del Mig, número 20

BARCELONA

Telèfon número 18692

Darrers llibres que han sortit

La verdad de la Francmasoneria. - Ramón Díaz

Indudablemente será el éxito del año el libro del Maestro Masón, porque en este libro se describe toda la verdad y es a la vez una fuerte réplica al libro del Pbro. Tusquets. Un libro que todos leerán.

Per la justícia i per la llibertat. - Lluís Capdevila

El valent batallador de la ploma, el que diu la veritat per damunt de tot, ha compilat en aquest llibre una sèrie de treballs vibrants; el que més es destaca entre ells és el retrat del Borbó.

Les cadenes d'Eva. - Domènec Guansé

Aquesta novel·la que ha escrit Guansé és una de les obres que ha obtingut millor acollida entre el públic en la Diada del Llibre d'enguany, per la seva prosa brillant.

Ocho meses y un día en el Gobierno Civil. - Francisco Madrid

Este libro es interesantísimo por su valor documental. Francisco Madrid, el inquieto, el infatigable periodista y escritor, ha alcanzado un éxito con este libro.

DICCIONARI

Català-Castellà Castellà-Català

Per A. ROVIRA I VIRGILI

Preu: 15 ptes.

ALTRES LLIBRES NOUS

LAIA, Salvador Espriu.	4 ptas.	PASAJEROS DE TERCERA, Kurt Klaeber.	6 ptas.
VINT ANYS, Carles Soldevila (poesies)	2 »	LA CALLE SIN NOMBRE, Marvel Aymé	6 »
CELÍSTIA, J. Roig i Raventós.	5 »	HA NACIDO UN NIÑO, Charles Yale Harrison	5 »
FILOSOFIA I CULTURA, Serra Hun- ter	»	EL FALSO PRÍNCIPE, Harry Domela. ZOLA, H. Barbusse	6 »
A BORDO HAY UNA MUJER, Caba- llero del Mar	»	FIN Y PRINCIPIO, H. Zur Muhlen. MEMORIAS DE UN BARBERO, G. Ghermanetto	6 »
LA COQUITO, J. Belda, ilustrada por Bosch	6 »	LA REVOLUCIÓN ESPAÑOLA, J. Maurín	5 »
INICIACIÓN EN LA VIDA SEXUAL. EVA, Carles Soldevila.	7 »	LA CONQUISTA DEL TRIGO POR LOS SOVIETS Anna Louise Stong LA CIENCIA EN EL PAÍS DE LOS SOVIETS, I. G. Crowter	6 »
L'HEREU, Prudenci Bertrana (Premi Crexells 1931)	5 »	DÍAS DE INFANCIA, Máximo Gorki.	10 »
EL INFIERNO, H. Barbusse	6 »		
EL SECRETO DE LOS RAYOS IN- FRARROJOS, A. Tolstoi	6 »		
EL HIMNO ESLAVO, F. C. Weiskopf. LA CALLE SIN SOL, N. Tokunaga	5 »		
	6 »		

NOTA. Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Gir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, franca de ports. No responem de pèrdues si no es remet, a més, 30 cèntims per a certificat. Als corresponsals se'ls atorguen descomptes.

El crit del poble

—M'ha semblat que tornaven a cridar allò que el 14 d'abril feia tan poca gràcia a Cambó.

(Dibuix de Xirinius)